

PC-Hooftractoren verruilen winkelstraat voor Veluwse blubber

4X4 MODDERGEVECHT!

Minder dan 10 procent van alle four-wheel drives en SUV's vreet weleens modder in plaats van asfalt. Dus als de gelegenheid zich voordoet om legaal 4X4 te blubberhappen, zoals onlangs op de crossbaan in Heerde, dan komen de offroad-fans en masse aangebaggerd om een dagje Parijs-Dakar te spelen. Uiteraard meldde Panorama's Jan-Henk Zandberg, al was 't maar vanwege z'n toepasselijke achternaam, zich ook aan voor dit pk-geweld in de Veluwse bush.

TEKST JAN-HENK ZANDBERG FOTO'S GOFFE STROJKSMA

Jeep Club

'Vorige week joegen ze er drie versnellingsbakken doorheen'

"Een, zit je nog een beetje lekker?" vraagt Jeep-fanaat Aitze Hiemstra triomfantelijk vanuit de bestuurdersstoel van z'n machtige kitcar aan mij, terwijl we op een modderige Veluwe bult staan en ondertussen een angstwekkend hellingshoekje maken van zo'n 40 graden. Ik verwacht nu dan ook – met een bleek weggetrokken gezicht – dat we ieder moment roemloos kunnen omslaan en dat ik straks dat grommende 3,3 liter zescilinder dieselmotorblok ter hoogte van m'n maag mag opvangen. "En dan te bedenken," snuift Aitze terwijl hij demonstratief z'n vlakke hand nog net niet horizontaal houdt, "dat ie dus wel zó scheef kan, voordat ie omkiepert!" Kortom, met Aitzes Mad Max-achtige vehikel, waar hij hobbymatig een jaar lang onafgebroken aan sleutelde, kunnen we lachend de Mount Everest beklimmen. Aitze, die ondertussen weer relaxed en met z'n klompen de pedalen bedienend de heuvel af keutelt, stoert: "Ach, op dit parcours liggen weinig uitdagingen voor mij." Gelukkig geldt dat niet voor die honderden andere four-wheel drives, die deze zaterdag met hun baasjes zijn samengeklonterd op het motorcrosssterrein in Heerde. En zoals andere mensen hun hond in het bos uitlaten, zo laten deze bestuurders hun 4X4's een waterkoud dagje in de bagger kwispelen. Voor het goede doel, dat ook nog. De organisatie van deze 'wintertrail', de Rotery Club Oldebroek, doneert het inschrijfgeld (50 euro) en de entreeopbrengst van de wintertrail namelijk ruimhartig aan het goede doel: de wederopbouw van scholen op Sri Lanka.

Dwars door de Sahara

Het wagenpark in Heerde blijkt overigens opvallend gevarieerd. Natuurlijk, het stikt van de potige Landrovers in de geblokte oeruitvoering, maar de yuppieversie, de Discovery, en de homovariant, de Freelander, zijn tevens ver-

tegenwoordigd. En natuurlijk ontbreken de Jeep Cherokees, de Suzuki Samoerai en Toyota Landcruisers niet, maar in de pit staan ook chique SUV's als de Mercedes ML, de Volvo XC90 en de VW Touareg (nog) te glimmen. De gepensioneerde Bert Kiekebelt ('Ik had een softwarebedrijf') is de gefortuneerde eigenaar van dat laatste Natascha Froger-model, dat boven verwachting lichtvoetig door de blubber cruist. Bert verklaart losjes: "Ik laat de elektronica gewoon het werk doen." Echter, niet alle voertuigen blijken uitgerust met moderne high-tech hulpsnufjes. Neem nou die brave Unimog-lobbes van Joost van Ginhoven, die trots doceert: "Dit beestje is van 1965. En hoeveel ie al gereden heeft, weet ik niet. Een kilometerteller zit d'r niet op, maar lopen doet ie als de beste." Joost is opgegroeid in Afrika en ontwikkelde daar zijn fascinatie voor de Unimog. "Dit is namelijk de eerste auto ter wereld die erin slaagde om dwars door de Sahara te karren. Ik zag ze altijd als kind rijden, en later wilde ik er dus ook één." Inmiddels doorkruist Joost op z'n vakanties de rimboe van Lapland. "Ik kan echt overal komen. En geloof me, deze Unimog trekt iedereen er, als 't moet, vandaag uit."

Even avontuurlijk zijn Jeroen en Saskia Baars, die hun 3-jarige dochtertje achterin hun LandRover Tf5 hebben vastgegespt. "Met deze 'laro' doen we alles. Boodschappen en zo, maar we gaan er net zo makkelijk mee naar IJsland. We zenten hem in Rotterdam dan gewoon op de boot. Jaja, we hebben er dit jaar zelfs mee op een gletsjer gestaan."

Helling van 20 procent

Met de spreekwoordelijke pink aan 't stuur loodst Jeroen z'n gezinnetje dan ook over het blubbercircuit. Eitje. Maar zelfs zonder eigen 4x4 vervoer is het prima toeven op de crossbaan. Als geneefende ramptoeristen hebben de toeschouwers zich gegroepeerd rond de grootste hindernissen: twee enorme kuilen – waarbij de organisatie strategisch een shovel en een (uit)graafmachine heeft geparkeerd! – en een omgeploegde helling met een

ZELF IN DE MODDER RIJDEN?

Dan hebben wij drie basistips voor u:

1 Wees vooral voorzichtig, ook al bent u van de openbare weg af! Het is namelijk zo dat de meeste verzekeringsmaatschappijen geen schade dekken, opgelopen tijdens dit soort evenementen (wanneer er bijvoorbeeld een Jeep Wrangler schrijlings op uw motorkap is geland). Doorgaans moet u van de organisatie bij deelname ook een vrijwaringsverklaring tekenen.

2 Hoeveel trappelende hengsten u ook in het vooronder heeft liggen, zonder de juiste banden bent u in 't veld nergens. Verwissel dus van tevoren uw snelwegsloffen voor degelijk off road-rubber.

3 Nog een tip voor banden: laat er wat lucht uitlopen, zodat de spanning lager wordt en ze meer grip op de modder krijgen.

koppelingsplattergend stijgingspercentage van 20 procent. En nee, niet alle wagens halen dat, wat steevast leidt tot lichte euforie bij het publiek. Ook leuk: de kuil met modderpoel, waar je natuurlijk omheen kunt, maar misschien met enig misplaatse en patserig bravoure ook dóórheen. Het zijn vooral opgepoetste Cherokee's met lederen interieurs (en ja, Belgische bestuurders), die met hun dampende motoren in de zuigende modderpoel knallen. Fijn, je radiator met blubber! Ook met de neus in het drijfzand vielen Geert van Remmen (nomen est omen) en z'n Mercedes G-klasse. "Ik heb nog nooit op het terrein gereden. Ik had waarschijnlijk allemaal speciale off road-knopjes moeten indrukken. Maar welke, dat wist ik dus niet. D'r zitten ook zoveel knopjes in..." In diezelfde kuil des doods ontstaat ook een soort mini-Bagdad wanneer een groepje jongens, uitgedost in alle verkrijgbare Normaal-merchandising, hun collectief aangeschafte Nissan Patrol brullend op z'n kant ziet rollen.

Lief zijn in de blubber

De bestuurder (bij -1 °C vrolijk gehuld in enkel een wit T-shirtje) en zijn bijrijder klauteren wonderwel ongedeed uit het wrak, dat nu als een gewond dier en met narollende wielen op z'n zij ligt. Het spektakel groeit bijna uit tot een scène uit de Stephen King-film *Christine*, wanneer de motor plots vanzelf op onverklaarbare wijze aanslaat en er vervolgens olie in de zuigers loopt, waar-

door er lugubere diepzwarte paddestoelwolken uit de kuil opstijgen. Als het brandje is geblust, wordt de mishandelde Patrol uit de bagger getrokken en proberen de boerenknaas, onder massaal smalend roezicht, de motor te startten. Warempel. Na twee pogingen snort de Nissan weer. De Rotary-leden hebben echter geen trek in cowboygedrag en commanderen de hooi-hoel's van het parcours af, waarop de plattelanners besluiten hun gedeukte Nissan maar op een vennetje los te laten. Na 3 meter en hevige vonkende bougies, zittent ze tot aan de assen vast. "Och," zucht een lid van de Jeep-club Nederland. "Die jongens ken ik wel. Vorige week joegen ze er drie versnellingsbakken en vijf differentiële doorheen." Maar waar het tegenwoordig op het asfalt haat en nijd is, daar is het hier in de modder één en al begrip voor elkaar. Dus zet de Jeep-club licst twee Wranglers in om de modderfiguren en hun autoversie van de Kameleon uit de plomp te trekken. Hoe de boys nou teruggaan in hun – nog steeds lopende, maar voor 60 procent gebutste – Patrol, wil ik nog even weten. "Oh, gewoon over de weg," roept de luidruchtigste. "We hebben d'r nog een landbouwverzekering opzitten, hoor." Tja, u dacht dat deze 4x4 Wintertrail, Paris – Dakar, of de Camel-Trophy enerverend waren. Maar met zo'n 15 km/u-tractorbordje achterop die Patrol over de A50 naar huis (in casu het gehucht Wenum-Wiesel) sukkelen, da's pas avontuurlijk! ■